Ἔπειτα καὶ καθ᾽ ἑαυτοὺς βέλτιον καὶ τ᾽ἄλλα διακεισόμεθα·
πρὸς τὰ γὰρ αἴτια τῶν γινομένων ἀφορᾶν εἰθισμένους, ἧττον
μὲν, οἷα εἰκὸς, ἐκπλήξει τὰ φοβερὰ, ἥκιστα δὲ θροήσει τὰ
σπανίως συμβαίνοντα· Διαθήσει τε τὰ λυπηρὰ ἐπιόντα πολ-
λῷ τῶν ἄλλων ἡμᾶς μετριώτερον. Τὰς γὰρ ὑπὸ τῶν παν-
τοίαπῶν ἐπινοιῶν, καὶ μηχανῶν, ἃς ἡ Φυσικὴ ἐπὶ τὸ ἀκρι-
βέστερον ἀεὶ προάγει καὶ τελεώτερον, περιγινομένας ἡμῖν ὠ-
φελείας τε καὶ βοηθείας, ἑκὼν παρίημι· τελευταῖον, δὲ, ἐκ
τοῦ πρακτικοῦ τῆς Φιλοσοφίας μέρους, αὐτὸ τῆς ἀνθρωπίνης
εὐδαιμονίας ἤρτηται τὸ Κεφάλαιον. Δι᾽ αὐτοῦ γὰρ μάλιστα
τελειούμεθα τὰς ψυχὰς, καὶ τὴν κατὰ προαίρεσιν πορίζό-
μεθα εὐεξίαν, παθῶν παντοίων τε καὶ χαλεπωτάτων ἀπαλ-
λαττόμενοι· Ἑαυτούς τε, καὶ τοὺς ἄλλους εἰ τύχοι, ῥυθμίζον-
τες, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ θνήσκειν μελετῶντες, δι᾽ ἀρετῆς ἐπὶ τὸν
κατὰ Φύσιν ἐπαναγόμεθα βίον, οὗ, τῶν ἐκ τῆς Φιλοσοφίας
ἀγαθῶν, οὐδεὶς ἂν ἔχοι συντελέστερον δεῖξαι, οὐδὲ θειότερον.

ΤΑ

ΤΑ ΠΡΟ

ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ

ΕΙΩΘΟΤΑ ΠΡΟΛΕΓΕΣΘΑΙ.

Ἤτοι

Ἀρχὴ, Φύσις, Κλῆσις, Χρῆσις, Διαίρεσις
τῆς Λογικῆς.

§. α΄.

Ἐπεὶ δὲ δῆλον αὐτόθεν (Προδι. Γ΄. §. α΄. β΄.) ὅτι δὴ
γινώσκειν πεφύκαμεν· Καὶ παντοῖα, καὶ παντοίως.
(Αὐτ. §. δ΄. ε΄. ς΄.) Τὸ δὲ γινώσκειν, οὐδὲν ἀλλ᾽ ἢ κα-
τὰ τὸ γνωστικὸν ἐστὶν ἀνατυποῦσθαι τὰ ὄντα, συμφώνως τε,
καὶ καταλλήλως τοῖς πράγμασι· Τοῦτο δὲ ἦν ἀληθεύειν.
(Αὐτ. §. γ΄.). Τὸ δὲ ἀληθεύειν οὐκ ἀεὶ πρόχειρον, οὐδ᾽
ἐπὶ πᾶσιν ἐφικτὸν (ὡς ἐκ πείρας πάντες εἰδέναι ἔχομεν)·
ἀλλ᾽ ὀρθῶς μὲν, καὶ ᾗ δέον ἐπιβάλλουσιν ἐπιτυγχάνειν συμ-
βαίνει ἐπ᾽ ἐνίων, οὐ γὰρ δὴ πάντων· τοὐναντίον δὲ ἀποτυγ-
χάνειν ἐν πολλοῖς, καὶ σφάλλεσθαι, καὶ τοῦ δοκοῦντος ἀπρὶξ
ἐχομένους τοῦ ὄντος ἐξίστασθαι· ταύτητοι τὴν ἐκ φύσεως ἡμῖν
περιοῦσαν δύναμιν, ᾗ τὰς ἐν σφίσι διευθύνοντες διανοητικὰς ἐ-
νεργείας, καὶ κρίσεις, ἐπιτυχικοὶ γινόμεθα τοῦ ἀληθοῦς, Δύ-
ναμιν Λογικὴν εἰκότως ἀποκαλοῦμεν, καὶ ταύτην ἔμφυτον οὖ-
σαν τοῖς πᾶσιν οἴδαμεν, καθ᾽ ἣν καὶ ΛΟΓΙΚΟΙ οἱ πάντες
ἄνθρωποι εἶναι λεγόμεθα.